

hvem der vil have Skatten, og hvem ikke, maa det ærede Medlem nævne Mindretallet som de sidste. Mig forekommer det, at den Smøbelkomitee det Forsøg paa at komme glat igjennem, som er gjort fra Fleertallets Side, mere end noget andet viser, at vi ønske at faae en Skattelov i denne Samling. Det ærede Medlem fortalte en pudsig Historie, og det kan til Afveerling være overordentlig rart, idet det kan bringe Lattermusklerne i Bevægelse, men jeg fik kun ud af den, at han oplyste os om, hvor fuldstændig leetede Jurister kunne være. (Villes Danske Jurister!) Ja, han oplyste os om, hvor fuldstændig leetede — man tør vel ikke sige dumme! — Jurister, som kunne blive Dyrigheds personer og Fuldmægtige, kunne være, og forsaavidt skal jeg tage hans Historie til Indtægt som meget oplysende. Naar det ærede Medlem dernæst talte om Afsked, var det ogsaa et Ord, som skulde gjøre Birkning, og han kunde derfor ikke gjentage det hyppigt nok, men kom bestandig tilbage dertil; det var et Ord, hvort han fuldstændig havde foreffet sig, og som skulde staa ned. Det ærede Medlem tager imidlertid fuldkommen fejl; thi Folkethinget vil ikke give Nogen Afsked. Det vil kun sige, at man, fordi vi denne Gang oversee en væsentlig formel Mangel, ikke derfor maa komme en anden Gang og henvise os dertil; idet man siger, at naar Thinget eengang har gjort noget Saadant, kan det ogsaa gjøre det flere Gange. Det er saameget mere nødvendigt at udtale dette, som vi her have hørt Stemmer sige: I have eengang gjort det, hvorfor da ikke gjøre det igjen, og naar vi gjøre det to Gange, bliver denne Paaberaabelse af hvad der er tidligere skeet, saameget stærkere næste Gang, og faaer langt større Eftertryk, end den tidligere havde; naar vi eengang havde ladet Stigt passere, er det altsaa saameget mere nødvendigt, at vi ikke gjøre det anden Gang. Det gaaer hermed, som med hvad den høitagtede Finantsminister sagde, at, naar vi ikke fik nogen Slat ifjor, er det saameget mere nødvendigt, at vi faae den iaar; det Samme er Tilfældet her; thi jo flere Gange vi lade Stigt gaae hen uden Forvaring eller uden at sige Noget derom, destomere tabe vi Terrain. Igeoverfor et Spørgs-

maal, som vi maae ansee for særdeles vigtigt. — Jeg skal endnu kun sige et Par Ord om, hvad den høitagtede Finantsminister udtalte. Han gjennemgik Lovforslagets Historie i Landsthinget Skridt for Skridt, og lagde saa at sige i sit Foredrag an paa at berede Overgangen fra det ene Skridt til det andet. Dette Skridt var gjort af de og de Grunde, men da man havde gjort dette Skridt, førte det et andet med sig, og hvis man ikke havde gjort det tredje Skridt, vilde det have seet ganske underligt og besynderligt ud; derfor maatte det gjøres. Ja, det seer meget smukt ud, men jeg troer ikke, det holder Stil som Forsvar for, hvad der er skeet. Den høitagtede Minister sagde, at det andet Thing paa Grund af Omstændighederne kun vilde stemme for, at Loven skulde have Gyldighed for eet Aar, og da det kun vilde dette — hvad der egentlig var det Væsentlige, sagde den høitagtede Finantsminister — saa vilde det have seet ganske forunderligt ud, om man havde taget Loven om Reglerne for Indkomsskatten for eet Aar, og dernæst taget en anden Skattelov, som udfyldte Procenten. I alle disse Forhold kan imidlertid ikke Noget, som er constitutionelt vigtigt, see underligt ud; man kan ikke undlade at gjøre Noget, som er constitutionelt nødvendigt, fordi man maa skee af andre Hensyn kan synes, at det seer noget underligt ud; og man kan ikke derfor, som Tilfældet har været her, forandre den omhandlede Lov til en Skatteudskrivningslov, hvad den aldeles ikke var for. Det er efter vor Opfattelse aldeles ikke constitutionelt, og det kan derfor ikke lade sig gjøre, selv om det Modsatte maatte see noget underligt ud. Det Forsvar den høitagtede Minister har ført paa dette Punkt, kan jeg altsaa paa ingen Maade lade gjælde. Den høitagtede Minister sagde, at, naar man nu forandrede Loven saaledes, som hele Udvalget har foreslaet, havde man dermed taget det fuldstændigste Forbehold, men derom har jeg allerede maattet udtale mig udsærligt, da den samme Bemærkning kom fra en anden Side, og jeg skal derfor her kun gjentage, at jeg ikke kan indrømme dette. Det er nemlig givet, at vi ville vende tilbage til den tidligere Form, fordi vi ansee denne for